



У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21 — 30 квітня 1948 р.



**ЭКОНОМЬТЕ
СВОЕ ВРЕМЯ**

**ПОЛЬЗУЙТЕСЬ
УСЛУГОЙ**

**„ПЕРЕГОВОР
за АБОНЕНТА“**

1. Если у Вас нет времени самому переговорить по междугородному телефону с требуемым Вам абонентом, Вы можете поручить передачу содержания переговора междугородной станции, указав номер телефона или адрес вызываемого лица и желательный для Вас срок передачи Вашего переговора, Содержание переговора должно быть изложено в письменной форме, за Вашей подписью.
После выполнения заказа Вы можете получить на переговорном пункте справку о том, кому и когда передано Ваше поручение.
2. Оплата за услугу „Переговор за абонента“ производится по указанному тарифу из расчета:
 - а) до 20 слов текста — как за трехминутный разговор.
 - б) от 21 до 40 слов текста — как за шестиминутный разговор.
 - свыше 40 слов текста — поручения не принимаются.
3. Заказы с услугой „переговор за абонента“ принимаются за один, два или три дня вперед, а также на текущий день за время, обеспечивающее передачу их вызываемому лицу в срок, указанный в заказе, с учетом действующего расписания и тарифа заказа.

Дирекция ХМТС.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 12 (20)

21—30 квітня 1948 р.

НА ПЕРЕДОВІ ПОЗИЦІЇ!

Нещодавно товариш М. С. Хрущов зустрівся з письменниками, художниками та композиторами міста Києва. Зустріч ця відбулася в ЦК КП(б)У. В своєму ґрунтовному виступі товариш Хрущов закликав художню інтелігенцію Радянської України вийти широким фронтом на передові позиції боротьби за урожай 1948 року, взяти активну участь у весняному наступі на ланах нашої Батьківщини, в творах своїх глибоко показати героя наших днів — людину трудового подвигу. В цьому закликові владно прозвучав голос народу. Третій вирішальний рік післявоєнної сталінської п'ятирічки повинен мобілізувати митців — їх волю, їх працю, їх талант.

У відповідь на цей заклик керівників більшовиків України багато письменників, художників, композиторів виїхали на села. Радянські митці розуміють: що ближче вони до життя, — не як сторонні спостерігачі, а як учасники боротьби за виконання п'ятирічки за чотири роки, — то правдивішими й талановитішими будуть їх твори.

Заклик товариша Хрущова безпосередньо стосується і працівників театру та естради. І вони гаряче відгукнулись на цей заклик.

Нині, коли на колгоспних ланах розгорнувся весняний наступ, численні бригади акторів театрів, філармоній, естради, цирку виступають перед бійцями за соціа-

лістичний урожай. Силою художнього слова, бадьорою піснею, показом героїв вони оперативно втручаються в роботу колгоспних бригад, мобілізують їх на вчасне і високоякісне виконання завдань, допомагають розповсюджувати досвід передових. Актори індустріального Харкова мають право сказати, що вони вийшли на передній край боротьби за урожай.

Але оперативна участь актора в житті свого народу дає акторові значно більше. Саме там, у гущі народній, актор бачить, як народжуються соціалістичні взаємини між людьми, він спостерігає волю й розум свого народу. Там актор знаходить багатобразність людських вдач, талантів, почуттів. Матеріал дійсності, яскраві життєві враження відкладаються в свідомості актора, творчо переробляються ним, кристалізуються в синтетичні образи. Зростає талант актора.

Так зливаються воедино дві сторони однієї справи: беручи конкретну, оперативну участь у житті й боротьбі свого народу за урожай, за дострокове виконання п'ятирічки, за побудову комунізму, радянський митець збагачує себе ідеями й почуттями, сюжетами й героями нашої войовничої, неповторно прекрасної дійсності.

Чим міцніший зв'язок митця з народом, тим вище його майстерність. В цьому — основа великого радянського мистецтва.



**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

21 квітня

Б. В. Асаф'єв.

**БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ
ФОНТАН**

Хореографічна поема на 4 дії за одноіменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постановка балетмейстера А. Гірмана.

Диригент—В. Нахабін.

Художник—Д. Овчаренко.

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчувуючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дуєт Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, улюблена жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчи-

сарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награвуючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його песотці викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинжал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта—це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається на смерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—І. Герман, Л. Любімова. Вацлав, її жених—Я. Додін, П. Плавнік. Князь Адам, батько Марії—І. Дергаус. Зарема—Н. Виноградова. Гірей—О. Горохов. Нура-

лі—О. Галкін. Головний євнух—П. Дергаус. Няня—Е. Пориваєва.

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, І. Ланцман, Л. Любімова, Г. Маслова, А. Пірадова, Д. Рожінська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, А. Саркісянс, І. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Брунштейн, віолончель—Е. Хоміцер.

22 квітня

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Баленко.

Режисер Г. Давидов.

Художник І. Портнов.

Хормейстер Б. Шамович.

Танці в постанові П. Плавнік і О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкин. Одарка — О. Мейер, С. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. Венецька, О. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. Колодуб, К. Морозова, Ю. Лозінська. Андрій — В. Совалов. Султан — В. Будневич, засл. арт. УРСР; М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут. Імам — О. Максименко, Б. Малков, Д. Скоробогатко. Селім-Ага — П. Калюжний, А. Нікітін, Н. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету:

Н. Акмаєва, Е. Алексієва, В. Бакланова, А. Брусенцова, М. Горпиненко, К. Григор'єва, Г. Гузовська, З. Дорохова, М. Коротких, Л. Красовська, І. Ланцман, Т. Лісіцька, Б. Левіна, В. Лук'яновська, М. Малець, Н. Маслюкова, Н. Прохорова, Л. Рогуська, Р. Сиротініна, Е. Солодовникова, Л. Сизоненко, В. Савченко, В. Тітова, Е. Цандер, Г. Хоменко, Т. Агеев, Г. Водовозов, Г. Гавріков, А. Галкін, О. Галишевський, І. Дергаус, Я. Додін, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, М. Михайлов,

Н. Олейніков, П. Плавник, П. Полканов, А. Саркісянс, А. Снігівський, А. Середа, Н. Скачко.

23 квітня

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН (МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. Терещенка.

Художник Л. Горевой.

Хормейстр Б. Шамович.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—В. Бржеська, О. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. Лозінська, К. Морозова, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. Раїк. Сузуки, її служниця—В. Габринович, О. Дружевецька, Є. Лейтес, Е. Носенко. Пінкертон, лейтенант американського флоту—Б. Бугков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі—Н. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут. Горро, сват—П. Калюжний, О. Нікітін. Комісар, державний урядовець—Н. Григор'єв, Г. Коваль. Кет Пінкертон—О. Дружевецька, О. Носенко. Принц Ямадорі—М. Григор'єв, Н. Неймарк, П. Строганов, В. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—М. Державін, Б. Малков.

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Виставу веде А. Базилевич.

24 квітня

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад М. Рильського.

Диригент П. Баленко.

Постава А. Геращенко.

Художник Н. Соболев.

Хормейстер Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшись, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благодіяти простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закоханий, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя,

якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—Ю. Лозінська, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Альфред Жермон—В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Жорж Жермон—М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Маєргут. Флора Бервуа—О. Дружевецька, Є. Носенко, Н. Савенко. Аніна, покоївка—В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Тітомір. Гастон де-Летор'єр—П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост, Б. Шехтман. Барон Дюфоль—Г. Коваль, В. Малков. Маркіз д'Обіньї—І. Вільчур, О. Максименко, Н. Неймарк. Доктор Гнервіль—М. Державін, Б. Малков, О. Максименко. Йосип, слуга—Н. Строганов, В. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Брунштейн, Ф. Хоміцер; гобой—Д. Риков, І. Морштейн; кларнет—Г. Риков, Н. Архирей.

Виставу веде А. Базилевич.

25 (ранок) квітня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—І. Баусов.

Постава балетмейстера В. Нікітіна.

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера В. Литвиненка і О. Галкіна.

Декорації і костюми художника Д. Овчаренка.

Концертмейстери — Я. Калігорський і В. Рубін.

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням рома-

нів. Йому уявляються образилюбимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирюльник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо.

Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слухним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випроводити.

Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цей печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—О. Горохов. Санчо-Панса—О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс. Дульсинея—Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова. Лоренцо—І. Дергаус, А. Саркісьянс. Кітрі—Н. Виноградова, І. Герман. Базіль—Я. Додін, В. Литвиненко. засл. арт. ГрузРСР, П. Плавнік. Гамаш—О. Галкін, А. Саркісьянс. Альдонса—Є. Пориваєва, В. Савченко. Мерседес—М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінаренко, Г. Хоменко. Еспадо—Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг. Жуаніта—В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова. Цікалія—Е. Алексеева, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.

У виставі беруть участь також солісти балету: І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний та весь склад балету.

25, 27, 29 квітня

Прем'єра

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.
Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.
Художник—І. Назаров.
Хормейстер—Є. Мариківський.
Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому—І. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Магергут, Д. Козинець. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—А. Левицька, народн. арт. УРСР; Б. Лейтес. Т. Горонескуль. Княжич Юрій, їх син—З. Канзбург, В. Совалов. Маміров, старий д'як—Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков. Неніла, сестра його, постельнича княгині—А. Мейер, Є. Носенко. Іван Журан, княжеський ловчий—І. Вільчур, Б. Малков. Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку—С. Тухнер, лауреат всеукр. конкурса; Н. Ісламова. Фока, дядько її—М. Державін, Б. Малков. Поля, подруга «Куми»—В. Павленко, Л. Колодуб. Балакін, гість нижегородський.—П. Строганов, Н. Шехтман, А. Нікітін. Молоді гості: Потап—Г. Коваль. Н. Григор'єв. Лукаш—І. Мостовий, В. Хворост. Мичига, кулачний боєць—П. Скоробогатько, Г. Коваль. Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—П. Калюжний, А. Нікітін. Кузьма, чаклун—П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін. Гість—Н. Григор'єв, П. Скоробогатько. Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

28 квітня

К. Данькевич,
заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент—П. Баленко.

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера Г. Березової.

Художнє оформлення Д. Овчаренко.

Концертмейстери—К. Смулянська, В. Рубін.

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відпразити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час бенкету князь показує підпильним гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд

Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицаннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — Н. Виноградова, Є. Плужнікова, засл. арт. КазРСР. Степан — Я. Додін, П. Плавник. Батько Степана — О. Горохов, І. Дергаус. Мати Лілеї — Е. Пориваєва, Л. Столярова. Дядько Степана — А. Саркісянс. Князь — А. Іванов, О. Нікітін. Танцмейстер — П. Строганов. Маріула — Г. Маслова, А. Пірадова. Молодий циган — Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін. Стара циганка — Е. Пориваєва, Л. Столярова. Гайдуки — О. Галішевський, М. Олейніков. Шевчик — А. Кисенко. Подруги Лілеї — К: Алексєєва, Д. Рожінська. Парубки, друзі Степана — Г. Водовозов, О. Галкін, І. Дергаус, А. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг. Хлопчик-поводир — Г. Бейлінсон. Паріс — Д. Додін, М. Ізотов. Венера — Н. Акмаєва, В. Бакланова. Афіна — Л. Любімова, Д. Рожінська. Гера — Г. Хоменко.

В танцях бере участь весь склад балету. Виставу веде А. Петров.

30 квітня

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР М. Славинський.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник П. Єршов.

Хормейстер Є. Мариківський.

Танки В. Нікітіна.

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової

варті. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру—пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікати. Тепер заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричиняється до гострої сутички між коханнями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається

лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен вже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його повернутися до неї й матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк. де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбранна юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Всі розходяться на місця. Залишається на

сцені сама Кармен. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені. Кармен поривається йому назустріч.

Тоді Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка — А. Левицька, народн. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант—Б. Залізінський, З. Канзбург, В. Совалов. Ескамільйо, тореадор—Д. Козинець, А. Магергут. Контрабандисти: Данкайро—Г. Коваль, Н. Неймарк; Ромендадо—П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост. Цуніга, лейтенант—Д. Діссар, М. Державін. Моралес, сержант—М. Григор'єв, Г. Коваль. Мікаела, селянська дівчина з Навари—В. Венецька, О. Виноградова, засл. арт. УРСР; В. Павленко. Циганки: Мерседес — О. Дружевецька, Є. Івіна, О. Мейер; Фраскіта—Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.

Ведуть виставу С. Петров, А. Базилевич.

**Харківський державний ордена Леніна академічний
український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка**

НАЙБЛИЖЧА ПРЕМ'ЄРА

Б р. Т У Р

СОФЬЯ КОВАЛЕВСЬКА

п'єса на 3 дії, 6 картин.

Постава нар. артиста УРСР Л. ДУБОВИКА.



**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

21, 25 (ранок) 30 квітня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Художник Л. Альшиц.

Режисер-асистент **М. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негрityнка-покоївка —
Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз,
негрityнка, економка в домі Ленгдонів,
мати Бретта — **Л. Криницька, засл. арт.**
УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сена-
тор — **І. Мар'яненко, лауреат Сталінської**
премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко.
Дженевра Ленгдон, його молодша дочка —
П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Вла-
совська. Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,**
нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова.
Гоуард Меррік, письменник, — **Є. Бонда-**
ренко, лауреат Сталінської премії. Рой
Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Ко-**
стюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран дру-
гої світової війни — **С. Кошачевський, В. Ко-**
робков. Серкін, шеріф — **О. Немзер.** Чак
Уоррен — **Ф. Хрипко.** Боб Айзі — **І. Ужвій**
(учні студії).

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**

22, 25, 27, 29 квітня

О. Островський.

Переклад Ір. Стешенко.

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Художник **І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька — **Г. Ба-**
бійвна. Аполлон Вікторович Мурзавецький —
М. Крушельницький, лауреат Сталінської
премії, нар. арт. СРСР; С. Верхацький. Гла-
фіра Олексійовна — **Є. Петрова, нар. арт.**
УРСР; М. Коробчанська. Евлампія Мико-
лаївна Купавіна — **С. Федорцева, нар. арт.**
УРСР; Ю. Фоміна. Анфуса Тихонів-
на — **С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Бо-
рисович Линяев — **Є. Бондаренко, лауреат**
Сталінської премії. Василь Іванович Берку-
тов — **О. Сердюк, лауреат Сталінської пре-**
мії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол
Наумович Чугунов — **Ф. Радчук, нар. арт.**
УРСР; В. Мізіненко. Клавдій Горецький —
Г. Тітов. **Г. Поклонський** (студент
театрального інституту). Павлин Савелліч —
М. Кірін. Влас — **В. Сизранцев** (учень сту-
дії). Стропілін — **Я. Браславський** (учень
студії). Староста — **І. Ужвій** (учень сту-
дії). Маляр — **В. Лавров** (учень студії).
Столяр — **М. Яценко** (учень студії). 1-й селя-
нин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селя-
нин — **А. Онофренко.** Приживалки: — **Б. Та-**
бориська (учениця студії), **Л. Літвінова.**

Концертмейстер — **Е. Пліщенко.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

23 квітня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава народн. арт. УРСР Л. Дубовика
і режисера В. Воронова.

Художник В. Греченко.

Композитор — засл. арт. УРСР Б. Кри-
жанівський.

Концертмейстер М. Константинівська.



Артистка Н. Лихо в ролі Белли Чарлз
(„Глибоке коріння“ Д. Гоу і А. д'Юссо)

Фото М. Савченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня—А. Смерека, засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—С. Кошачевський. Елена Миколаївна, мати Квітки—Л. Криницька, засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—В. Стеценко. Квятковська—Ю. Фоміна. Лемішка, суфльор—А. Макаренко, Г. Сичук. Маринка, дочка Лемішки—Н. Косаківна. Гирявий, помічник режисера—М. Поко-тило, засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—Н. Лихо. Антипов, редактор газети—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Юркович, репор-тер,—Ф. Радчук, нар. арт. УРСР. Гаша, ключниця в маєтку Квітки—Г. Гончарова. Лакей в готелі—М. Микитенко. Перукар—С. Ходкевич, О. Подогожній. Лікар—М. Савченко. Пожежник—І Костюченко, В. Бережний, Студент 1-й—О. Немзер, В. Лавров. Студент 2-й—В. Бережний.

Виставу веде Д. Бабенко.

24 квітня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР Л. Ду-
бовика.

Режисер В. Воронов.

Художнє оформлення В. Греченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії,
командуючий фронтом—М. Крушельницький,
лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР.
Сергеев Іван Семенович, генерал-лейтенант,
член військової ради фронту—О. Сердюк,
лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР

га УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією — Д. Антонович, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — В. Стеценко. Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, ефрейтор, ординарець Ватутіна — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант — Р. Кіріна. Срібний, майор адміністративної служби — Ю. Тітов, М. Ошерівський. Милозоров, полковник інтендантської служби — М. Волошин. Лікар, майор медичної служби — Г. Снегірьов. Скиба, майор — О. Немзер. Черних, гвардії капітан — Л. Подорожній. Артилеристи-гвардійці: Несміян — В. Мізіненко; Делікатний — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; Харитонов — В. Бондаренко. Книш, молодий борець — В. Бережний. Планічка, офіцер чехословацької бригади — О. Свистунов. Бжозек, офіцер війська польського — В. Лавров (учень студії). Петров, гвардії майор — А. Троян (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — М. Микитенко. Група офіцерів і бійців — учні студії театру.

Виставу веде Д. Бабенко.

28 квітня

За О. Фадеевим. Інценізація Г. Гракова.
Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Режисер Л. Кіншина.

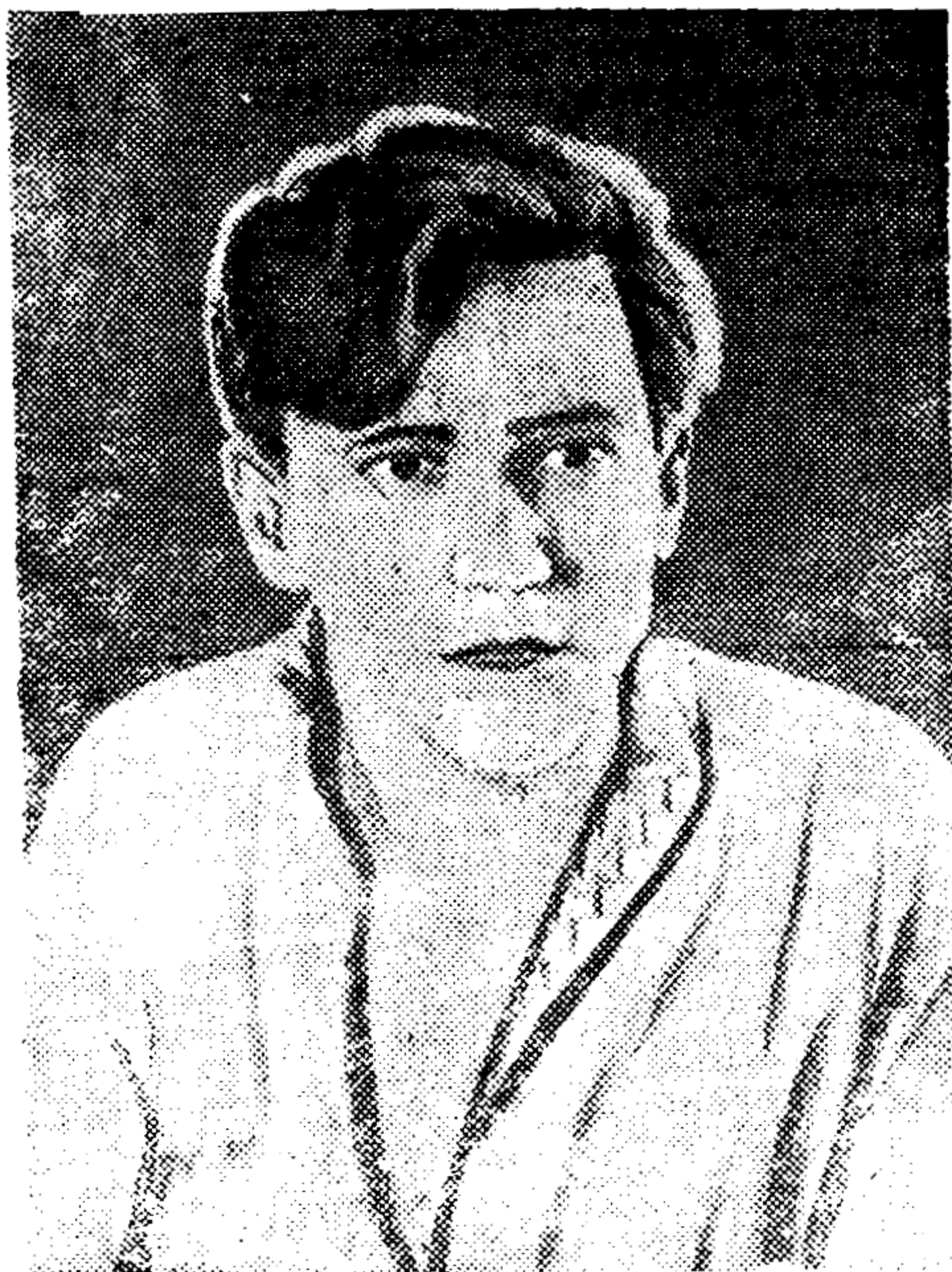
Режисер-асистент М. Ошерівський.

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Танці Л. Леонідова.

Диригент М. Каневський.

Концертмейстер Є. Пліщенко.



Артист М. Ошерівський в ролі Олега Кошового („Молода гвардія“ за О. Фадеевим).

Фото М. Савченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — Д. Антонович, нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — В. Бондаренко. Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — М. Ошерівський; Уляна Громова — О. Валуєва, Г. Гончарова; Сергій Тюленін — В. Мізіненко; Любов Шевцова — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — Г. Снегірьов; Іван Туркенич — В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя Борц — В. Власовська; Ніна Іванцова — М. Коробчанська. Жора Артюнянц — І. Костюченко. Сергій Левашов — В. Коробков. Радик Юркін — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Клава Ковальова — Ю. Фоміна. Коля Сумський — В. Лавров. Олена Миколаївна Ко-

шова—В. Чистякова. нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра—Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової—А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат—М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Стахович—Я. Браславський (уч. студії). Гнат Фомін—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна—О. Слензак, І. Стешенко. Німці: генерал Клер—М. Кірін; полковник—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант—І. Гавришко. Брюкнер—О. Романенко; Балдер—Л. Подорожній. Соліковський—М. Волошин. Адам, ні-

мецький солдат—О. Немзер. Унтер-офіцер СС—І. Ужвій (учень студії). Перекладач—В. Бережний. Дівчата з Краснодона: Вая Філатова—М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева—Р. Кіріна; Майя Пегліванова—М. Шумель (учень студії); Тоня Іваніхіна—О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна—Б. Табориська (уч. студії); Вірікова—А. Калішевська. Масові сцени—актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.



ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 23, 25, 27, 30 апреля

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ- ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.
Режиссер-асистент Т. Прево.
Художник Н. Соболев.
Музыка А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина—А. Волин. Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института—Я. Азимов, В. Шаповалов. Софья Львовна, его жена—Е. Оноприенко, З. Кудряшева. Маргарита Алексеевна, его родственница—З.

Зиновьева, О. Зубова. Ксения, домработница Одинцовых—А. Кочкарева, М. Лельская. Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—В. Цветков. Анна Павловна, его мать—Е. Леонидова, К. Туберозова. Яшин, Владимир Сергеевич, студент—Б. Тоценко. Бакалова Надежда Петровна, студентка—А. Москаленко. Люся, ее подруга по институту—Н. Логвинова, Р. Слободская. Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист—Ф. Кривонос, В. Лизогуб. Плескин, Василий Лукич, директор ресторана—И. Мальвин. Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана—Д. Васильчиков, засл. арт. УРСР; Т. Прево. Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—К. Гайжевская, Р. Семашко. Горбатенко Галина, жена Плескина—К. Борискина, М. Шматченко. Локотин, служащий в министерстве—Э. Коломийский. Шуров, Семен Семенович, ответственный работник—В. Крепотов. Бухгалтер, сослуживец Шурова—П. Пружанский, Г. Сергеев. Работник министерства—В. Астахова, Н. Белецкая. Дежурный на заводе—В. Карпенко. Клавдия Михайловна—В. Астахова, Н. Белецкая. Рабочий на заводе—С. Лерман. Продавщица в цветочном магазине—Н. Степанова. Покупатель—А. Агейчик. Юноша—Я. Эдельман. 1-й официант—Г. Столкин. 2-й официант—И. Здановский. 3-й официант—В. Криштоп. 1-я официантка—Н. Логвинова, Р. Слободская. 2-я официантка—Г. Клебанова. Старик, румын—Б. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Голембо, З. Макаровский.

22, 24, 25 (утро) 26, 28, 29
апреля

А. Островский.

ДОХОДНОЕ МЕСТО

Комедия в 5 действиях

Постановка режиссера И. Любича.

Режиссер-ассистент В. Цветков.

Художник Б. Чернышев.

Музыкальное оформление А. Шац.



Засл. артист УССР В. Северов в роли
Жадова („Доходное место“ А. Островского)

Фото Ш. Майденберга



Артистка К. Суковская в роли Анны
Павловны Вышневецкой („Доходное ме-
сто“ А. Островского)

Фото Ш. Майденберга

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ- ТЕЛИ:

Аристрах Владимирович Вышневецкий, важный чиновник—В. Золотарев, засл. арт. УССР; П. Осокин. Анна Павловна, его жена—К. Гайжевская, К. Суковская. Василий Николаевич Жадов, племянник Вышневецкого—В. Северов, засл. арт. УССР. Мыкин, учитель—Г. Сергеев, М. Таранов. Аким Акимыч Юсов, старый чиновник—Я. Азимов, Д. Васильчиков, засл. арт. УССР. Онисим Панфилович Белогубов, чиновник,—А. Волин, В. Шаповалов. Фелисата Герасимовна Кукушкина, вдова коллежского ассесора—Л. Линецкая, К. Туберозова. Ее дочери: Полина—К. Борискина, А. Кригер; Юлинька—А. Москаленко, Р. Семашко. До-



Засл. артист УССР В. Золотарев в роли Вышневого („Доходное место“ А. Островского).

Фото Ш. Майденберга

сужев—А. Ерошенко, И. Любич. 1-й чиновник—Г. Сергеев, М. Таранов. 2-й чиновник—Б. Табаровский. Стеша, служанка Кукушкиной—Н. Степанова, М. Шматченко. Антон, дворецкий Вышневого—В. Викторин, Г. Столкин. Мальчик, слуга Вышневого—Я. Эдельман. Половые в трактире: Григорий—П. Карпенко, Василий—Ф. Кривонос. Купец—С. Лерман. Чиловник—А. Рубанов. Марья—С. Давыдова, А. Кочкарева. Половой—В. Криштоп.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Голембо, З. Макаровский.

Действие происходит в Москве, в середине прошлого века.

Между 2-м и 3-м действием проходит около года.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІІ

22, 25 (ранок) квітня

Музика Ф. Легара

Текст І. Рубінштейна

Переклад І. Журбіна

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Поновлення постанови режисера О. Івашутича, нар. арт. УзРСР.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник—С. Сонечкін.

Танці—Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Даніло—Д. Волков, П. Дудко, К. Передерніков. Ганна Главарі—Р. Уманська, засл. арт. УзРСР; Л. Міцнер. Валентина—К. Великосельська, А. Лундишева, А. Суяркіна. Барон Зет—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Негош—Микола Іванов. Росільон—П. Павлусенко, Г. Охріменко, С. Біляев. Каскада—А. Аркін, С. Біляев. Сен-Бріон—Н. Гавриленко, В. Андреев. Кромов—Е. Грицюк. Богданович—А. Мармур. Ольга—В. Безпалько, М. Вербицька. Мадам Богданович—Ф. Пергамент, Т. Безяева.

Балет виконують—В. Лісловська, О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Семенов, В. Балацький, Е. Коновальчик.

Виставу веде помреж. Н. Боровкова.

23 квітня

Текст—Крахт, Тіпот і Вінніков. Переклад І. Муратова.

Музика І. Дунаєвського, засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру М. Аваха.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Режисер Микола Іванов.

Режисер-лаборант Н. Боровкова.

Оформлення головного художника Н. Соболя.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—А. Алмазова, О. Пігулович, Н. Попова. Стеля, її дочка—К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—Н. Аннікова, В. Безпалько, Л. Мабо; Монна—А. Коваленко, М. Вербицька; Берта—Т. Безяєва, Н. Чистякова. Регіна де сан Клу, наречена Міккі—З. Мізіненко, М. Леонідова, Л. Романенко. Матроси: Янко—П. Дудко, Г. Охрименко; Пилип—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; В. Кучма. Хома—Микола Іванов, О. Івашутич, народ. арт. УзРСР. Цезар Галль, старий актор—Д. Волков, К. Передерніков. Хазяїн таверни—О. Івашутич, народ. арт. УзРСР; Е. Грицюк. Георг Стан, управитель пароплавної компанії—І. Білошенко, О. Райданов. Міккі, його племінник—К. Райданов, В. Терещенко, А. Аркін. Пан Честерфілд, «приватна особа»—В. Андреев. Одноокій, поліцейський агент—М. Гавриленко, М. Іванов. Комісар поліції—М. Гавриленко. Сержант поліції—А. Зуб.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Ліснівської, Л. Леbedенко, А. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть—Н. Боровкова та Н. Арбо.

24 квітня

Е. Кальман.

Лібретто Грекова.

Переклад О. Полторацького.

МАРІЦА

Оперетта на 3 дії.

Постава Миколи Іванова.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Оформлення С. Сонечкіна.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца—К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Ліза—Н. Аннікова, В. Безпалько, М. Леонідова. Графиня Божена—А. Алмазова, З. Мізіненко. Циганка—С. Апель, Ф. Пергамент. Подруга—М. Вербицька, Т. Суяркіна. Тасило—Д. Волков, П. Дудко, К. Передерніков. Каламан Зупав—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Популеску—Микола Іванов, О. Райданов. Карл Ліненберг—В. Андреев, М. Іванов. Чеко—С. Бондаренко. Циган—С. Бондаренко, Є. Грицюк. Пенічек—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур.

БАЛЕТ:

2-а рапсодія (муз. Ф. Ліста) — виконують: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, В. Ліснівська, М. Кочубинська, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова.

25 квітня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер Микола Іванов.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Оформлення художника Н. Барової.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—К. Великосельська, А. Суяркіна. Джим—Д. Волков, П. Павлусенко, К. Передерніков. Жанна—М. Леонідова, З. Мізіненко. Ванда—Л. Романенко. Герман—Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР; К. Райданов. Малон—М. Іванов, О. Райданов. Авлей—В. Андреев, І. Білошенко. Еміль—М. Іванов. Етель—М. Гаєвська, А. Алмазова. Чорний Орел—С. Бондаренко, Є. Грицюк.

Танці виконують: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, В. Семенов, А. Хільченко.

Виставу веде помреж. Н. Арбо.

27, 28, 29, 30 квітня

ПРЕМ'ЄРА

Текст Я. Зіскінда.

Музика С. Заславського.

Переклад І. Муратова.

ЩАСЛИВИЙ РЕЙС

Музична комедія на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригент—М. Хайкін.

Оформлення—С. Йоффе.

Балетмейстер—Л. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бельська—Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Ірина—Н. Аннікова, В. Беспалько, Л. Мабо. Ліснів—Д. Волков, А. Павлусенко. Костя Зайцев—А. Аркін, Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Толін—В. Андреев, І. Білошенко. Шпунько—Микола Іванов, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Катюша—М. Леонідова, З. Мізіненко. Пасажир—М. Гавриленко, М. Мармур. Пасажирка—А. Алмазова. Офіціантки: А. Кузьміна, Т. Шиванова, Н. Новаківська, Райха. Юнги—Глібова, Осадча, Федорова, Садовська.

В балеті беруть участь: О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Ліснівська, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу веде Н. Арбо.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківська філія „Українського театального товариства“

БЦ 05364. Друкарня „Мистецтво“. Харків. Зам. 407.

Тираж 2000.

К СВЕДЕНИЮ ГРАЖДАН **города ХАРЬКОВА**

ХАРЬКОВСКИМ ПРОМТОРГОМ к весенне-летнему сезону и первомайским праздникам завезен в магазины широкий ассортимент:

**ГАЛАНТЕРЕИ, ПАРФЮМЕРИИ,
ЧУЛОЧНО-НОСОЧНЫХ ТОВАРОВ,
ТРИКОТАЖНЫХ ИЗДЕЛИЙ,
ГОЛОВНЫХ УБОРОВ,
ХРУСТАЛЯ и друг. товаров.**

Посещайте магазины **ХАРПРОМТОРГА** для приобретения высококачественных товаров!

В системе **ХАРПРОМТОРГА** имеются комиссионные магазины, принимающие вещи от населения для их реализации.

Адреса комиссионных магазинов:

Магазин № 2—пл. Тевелева № 2.

„ **№ 4—Пр. Сталина № 9.**

„ **№ 9—ул. Свободной Академии и пл. Розы Люксембург.**

„ **№ 39—ул. Свободной Академии № 28.**

„ **№ 8—ул. Свердлова № 12.**

„ **№ 67—ул. Энгельса № 29.**

и скупочные пункты для скупки у населения вещей за наличный расчет.

Адреса: Скупочный пункт № 1—Коммунальный рынок.

„ „ **№ 2—ул. Свердлова № 27.**

„ „ **№ 3—Сумская ул. № 36.**

„ „ **№ 4—(мебельный)—Рыбная
площ. 2.**

„ „ **№ 5—Угол ул. Энгельса и
К. Маркса.**

Дирекция ХАРПРОМТОРГА

Ціна 2 карб.

МИНИСТЕРСТВО ВКУСОВОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ
С. С. С. Р.

„ГЛАВПАРФЮМЕР“



ВИТА *ВІТЭ*
ЛОСЬОН
ДЛЯ ПИТАНИЯ
КОЖИ

В СОСТАВ КРЕМА ВХОДИТ ОБЛУЧЕН-
НЫЙ ЛАНОЛИН И ВИТАМИНЫ Д И А.

Имеется в продаже в магазинах
„ТЭЖЭ“, ХАРПРОМТОРГА, ГЛАВУНИВЕР-
МАГА, САНГИГИЕНЫ и в АПТЕКАХ.